

Streszczenie

Uniwersytet Rzeszowski
Kolegium Nauk Medycznych
Instytut Nauk o Kulturze Fizycznej

14.10.2025 r.

Cechy morfofunkcjonalne kandydatów na żołnierzy Jednostek Wojsk Specjalnych w czasie terenowego etapu selekcji

Autor: mgr inż. Grzegorz Krawczyk

Promotor: dr hab. inż. Krzysztof Przednowek, prof. UR

Słowa kluczowe: aktywność fizyczna, cechy morfofunkcjonalne, jednostki wojsk specjalnych, żołnierz, selekcja

Celem pracy była identyfikacja wybranych cech morfologicznych, motorycznych i psychomotorycznych kandydatów do Jednostek Wojsk Specjalnych (JWS) oraz określenie ich związku z wynikiem procesu selekcyjnego. Badania przeprowadzono wśród 87 kandydatów, z których 49 ukończyło pozytywnie proces selekcji, a 38 zakończyło go niepowodzeniem. W ramach badań dokonano kompleksowej oceny kandydatów do JWS, obejmującej parametry morfologiczne, motoryczne i psychomotoryczne.

Analizie poddano podstawowe cechy somatyczne, takie jak wysokość i masa ciała oraz skład ciała. Sprawność fizyczną oceniono w zakresie siły (siła ścisku dłoni, siła maksymalna w teście IMTP), skoczności (wyskoki pionowe SJ i CMJ), szybkości (sprint na 30 m i 100m), zwinności (test T-test Agility) oraz wytrzymałości tlenowej i beztlenowej (bieg na 3000 m i test RAST). Dodatkowo wykonano zestaw prób sprawności specjalnej specyficznych dla warunków wojskowych, m.in. wejście po linie, podciąganie na drążku, uginanie ramion na poręczach, wall ball, przeskoki przez ścianę, bieg 10×10 m, siad z leżenia tyłem czy pływanie na dystansie 200 m. Ocenie podlegała również równowaga statyczna mierzona na platformie dynamometrycznej. Zdolności psychomotoryczne badano przy użyciu zestawu testów komputerowych Test2Drive, obejmujących m.in. czas reakcji prosty i z wyborem, koordynację wzrokowo-ruchową, antycypację przestrzenną i ruchową oraz funkcjonowanie uwagi. Analiza wykazała, że pozytywne ukończenie selekcji do JWS było częstsze u kandydatów wyższych, o większej FATP_P1, co sprzyjało adaptacji do obciążeń

terenowych. Istotnym predyktorem sukcesu okazała się także wydolność tlenowa oceniana biegiem na 3000 m, odzwierciedlająca poziom VO_{2max} . Kluczową rolę odgrywały również parametry siły kończyny dolnej prawej (IMTP), szybkościowe i psychomotoryczne, takie jak sprint 20–30 m oraz czasy motoryki w testach SIRT, CHORT i HECOR.